

דברי הכפר

דברי

סל האלון

שבע ברכות
לאקדמונים
היוצא
והנבנס

דברי הכפר
מס' 419
כפר הנשיא
8.8.75
א' ב'דר"ח אלול
חשל"ה

מ ז ל ט ו ב !

11/8 - שילה בן-יהודה
 מיכל אנגלסברג
 12/8 - נחן בן-אבי
 קולין פרימוסט
 חמר ווינטראוב
 שרון בן-יהודה
 13/8 - גילה עמית
 14/8 - אמיר נמנוב
 16/8 - רקפת הדר
 יסמין קולט
 17/8 - אסתר רוז

ימי נישואין

14/8 - חנה ואסף מסר
 17/8 - צביה ויוסי כץ
 אביב ובני גולדברג

הודעה: לציבור הצלמים והמצטלמים!

חברים שיש להם שקופיות מענינו
 שבאות בחשבון לחכנית ראש השנה,
 מתבקשים להתקשר עם חמר, אריה, גיוני
 או שולמית
 בהקדם.

אבדה: ארנק חוס עם מפתחות
 נעלם מתיק בחדר האוכל.
 כל היודע, ראה או מצא -
 אנא - להתקשר עם אירית בן-חיים.

מה נשמע ?

דברי הכפר הפעם נכתב בסימן החלפת אישים
 ומוסדות בענף המזון. ברכותיו לוויילי
 היוצא מתפקיד קטה באקונומיה אחרי 3 שנים
 בהן עמד במבחן בהצלחה. נקווה שיביט אחורה
 לא רק בזעם - אבל גם בסיפוק. לדוד ד'
 שנכנס במקומו - חזק ואמץ!

הבית מתרוקן בתחילת השבוע יצאה
 קבוצה בהרכב רציני לאי-שט ואנו חקווה
 שבילו בנעימים (פחות או יותר) במילואים.

... נוסף לכל החברים הנופשים יצאו גם
 בני כיתת דרור לקייטנה באשדוד, והירדנים
 עם החרמונים לכפר ויחקין בלווי רובין,
 טרי, ואביהם פ'.

.... אביה א' שוב מפליגה למרחקים
 להמשיך את חופשתה בחו"ל - דרך צליחה
 ולהשחמץ!

... אמרנו שלום ולהתראות גם לאלפי שיצא
 לחופשה ארוכה של שנתיים - ואנו מאחלים
 לו הצלחה רבה וכל טוב.

הבית מתמלא הגיעה קבוצה בת 41 חברים
 (27 בנות ו-14 בנים!) מחנועת "יהודה
 הצעיר" בארה"ב. גילם נע בין 15 - 18.
 הקבוצה נמצאת בארץ כבר חודש ימים,
 ומאחוריהם סמינר בירושלים, שבועיים
 בקיבוץ קטורה (קב' היעד של חנועת) וטיול
 בסיני. אצלנו יהיו כשבועיים ואיתן מקשר
 בינם לבינינו, נוסף ל-2 מדריכים ישראליים
 ו-2 מדריכים אמריקאיים.

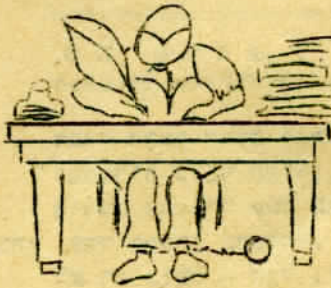
* בני כיתת דרור המבוגרים עושים את
 צעדיהם הראשונים לקראת ש.ש. ו/או שרות
 צבאי. גילה ע' הצטרפה לענף י' במושב
 ארגמן בערבא כחלק משרות קדם-צבאית,
 במסגרת בית ספר שדה.

* איחולי החלמה מהירה לקני וו'
 שעובר ניתוח ברגל ושוהה בצפת.

... לטומי שסובל מ"מניפולציות" בכתף
 ... ולהנרי ודודה ריי החולים בבית.

* שמענו ממקור מוסמך מאד (זמי ושוש)
 שעמי ומשפחתו חוזרים אלינו בסוף ספטמבר.
 ברוכים החוזרים!

* ועדת החתונות מודיעה שקבעו תאריך
 לחתונה של נעמי מנזיגורסקי - 14.10.75

הקיץ בעיצומו, וככל שנה כן גם
השנה מתברכים אנו בקהל גדול של צעירים
מחולל הבאים לספוג מאוירא בארץ ישראל ולהכיר
חיי קיבוץ ועבודה חקלאית.

העונה גם יפה לחופשות ולפגישות משפחתיות ופגישות של ידידים, וכל הקיבוץ
מלא בדמויות בלתי מוכרות.

נדמה לי שלכפר הנשיא יצאו מוניטין כקיבוץ מכנים אורחים בסבר פנים יפות.
אל לנו להצטער על ריבוי אחים ואחיינים, דודים, דודנים ובני דודנים, ושאר קשרי
משפחה קרובים פחות ורחוקים יותר, המביאים בסופו של דבר אנשים להתארח אצלנו.
בסך הכל, הכנסת אורחים היא מצווה יהודית נעימה והתמונה כולה מלבבת ומשמחת.

ובכל זאת, אנו מחקשים כנראה להישאר בגבולות ההגיון והטעם הטוב, וישנה
תופעה לואי הפוגמת באוירה.

בודדים, זוגות ומשפחות שלמות באים לקיבוץ לחופשה ממושכת ואינם מוצאים לנכון
להשתתף בעבודה שלמה או חלקית, ואפילו לא מציעים את עצמם כמחווה
יש בכך, ראשית כל טעם לפגם לאורח עצמו. כיצד יכול אדם לשהות ימים רבים בחברה
של אנשים עובדים, לסעוד על שולחנם כשהם לבושים בגדי עבודה, מיוזעים ועייפים -
ללא נקיפת מצפון ואי נוחות? זו קהות חושים וחוסר עדינות.

מילא! איננו יכולים "לחנך" את האורחים שלנו. אבל כיצד מאפשרים המארחים
מצב כזה? פעם היה לנו כלל שאין אורח יכול לשבת בקיבוץ אלא שלושה ימים מבלי
לעבוד. אינני חושב שכלל זה יפה היום, ובודאי לא לנולד, ומובן שאין הכוונה
להורי חברים ולאורחים בגיל מבוגר. הזמנים השתנו, אנחנו השתנינו, ולדעתי, אין
היום צורך בחוקים קשוחים בענין זה. השיקול מוטל על כל אחד מאתנו, כמארח וכחבר
קיבוץ גם יחד. יש מקום לכך שוור יסביר לאורח שלו שאנו שמחים בבואו ומברכים
אותו, וכן שאנו חברה עובדת ומצפים מכל אחד השוהה איתנו לקחת חלק במאמץ הכללי.

אורחי חברים שאינם עובדים, זו השלעצמה תופעה לא כל כך יפה. יש גם בעיה של
אורחים המכניסים אורחים, בניגוד למאמר חז"ל ולכל נוהג מקובל.

אבל אורחים-לא-עובדים המכניסים אורחים-לא-עובדים! ? בנקודה זו,
אני נשאר ללא מליח.

ז"אק

§ לקראת החתונה של דינה ודוד, אשר תתקיים ביום שני 18.8.75, חברים
§ מתבקשים לא להזמין אורחים לתאריך זה - כי כל הסיכון לאורחים יעמוד
§ לרשות האורחים של בעלי השמחה.

בחודה

ועדת החתונות.

מה קרה עם בישול התינוקות? 3

בשבועות האחרונים הלך לעולמו מוסד מכובד למדי בקיבוצנו - ולא אוכל לחת לזה לעבור ככה סתם, מבלי לומר לפחות מספר מלים של הספד ונוסטלגיה.

מדובר, כמובן, במטבח הילדים, שנפל קורבן לעידן היעול והטכנולוגיה, והיום הפך מאינסטיטוציה שלמה ועצמאית ל"בלנדר" (מיקסר) על שולחן הדיאטה בלבד פלוס הדלפק הנייד החדש.

מי לא זוכר את הפינה הצפון-מזרחית של צריף-חדר-האכל הישן, אשר המדרגה התלולה טירדה לתוכה רק עזרה להצפתה התדירה בגשמי החורף. לא אפרט כאן את התנאים המיוחדים של אותן שנים, או את טבל המטפלות שסחבו את האוכל ללא עגלות וללא מדרכות! הרי כולנו בכל ענף "סבלנו" מתנאים דומים.

שכלול ראשון בא עם הופעת העגלות הראשונות שהמסגריה "יצרה" עבור בחי הילדים. אז, מדי בוקר וצהריים שמענו את הפזמון: "מי לקח את העגלה של גן שקד?" - "ראיתי את העגלה של כיחת עופר על יד המקלחת וחסר לה גלגל בצד ימין." - "אוי, כל הדיסה שפכה!" אפילו כאשר סדרו בחור מסכן להוביל את האכל לבחי הילדים, לא עבר יום בלי קריזה. לא אחפלא לשמוע טגברים רבים מחהלכים אי-שם בעולם, כשהלם הובלת האכל ממטבח הילדים בכפר הנשיא עדיין שמור אצלם כזכרון בלהות מימי שהותם בארץ הקודש! בזמן שליחותנו באנגליה הוזמנו למפגש ה"ברידג" ופגשתי בבחור שהיה נראה לי מוכר. כאשר ראה אותי - החוויר כליל, התחיל לרעוד ורק גמגם "the baby-food run"..... כל הקורנפלור הלך...."

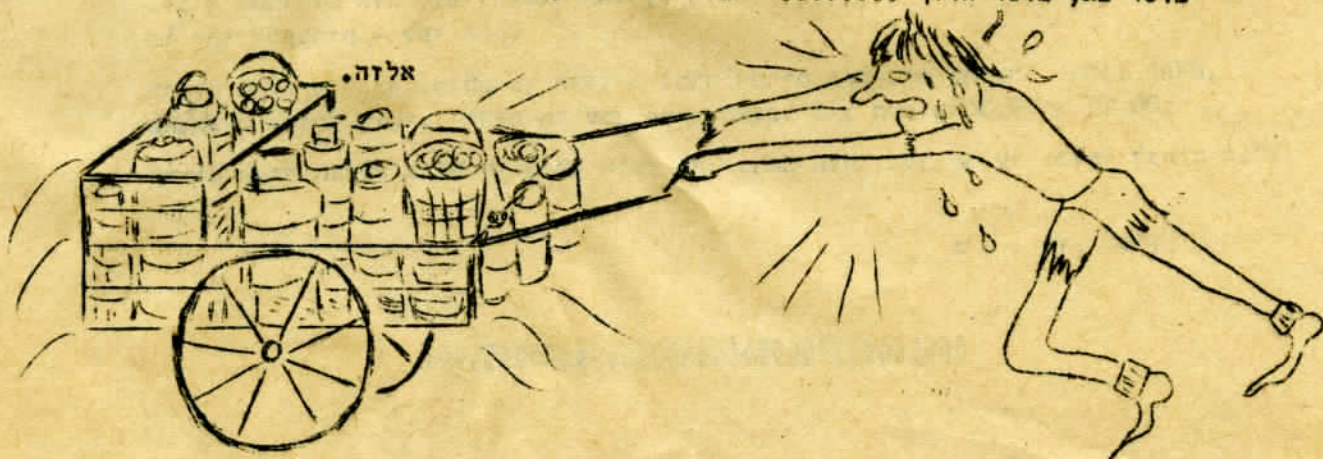
זה מזכיר לי. ממה משמינים התינוקות של היום, בלי קורנפלור (דליל או סמין) בלי תפוחי אדמה ובלי "רסק" עוגיות?

ואז עברנו ביחד עם המטבח הגדול לבנין החדש. שיא בפאר! שולחנות וכיורים מנירוסטה מבריקה; מקרר כמעט פרטי; "רמפה" לעגלה - רק הכיריים הישנים והשחורים נשארו לזכר יציאת מצריים!

היו אלה שנים של ילודה מוגברת ו"בישול התינוקות" היה ענין של מקצוע ממש. לא רק לבשל היו צריכות לדעת, גם היה צריך להחזיק את הכל בצורה סטריילית - והעיקר היה עליהן לדעת להשכים קום - על מנת להסדר בזמן לארוחת הבוקר, עם חלוקת אלף פריטים לתוך מגבן הכילים. שלא לדבר על בקיאות בסימון הכילים וזהוים, לפי טבלה מסובכת של כל צבעי הקשת. אני עוד זוכרת היטב את הנסיונות ה"גרפיים" שלי בציוור מפות ובציון הנחיב הרצוי למוביל האוכל.

ועכשיו - המוסד שבק חיים לכל חי - אבל, ללא ספק, הדאגה לבריאות ולתזונה ילדינו הרכים נשארה בידיים נאמנות.

מוסד בא, מוסד הולך אבל המטפלת לעולם נשארה !!!

ע ל ה ח ל פ ת ה מ ש מ ר ו ת - ע ל ע ו פ ו ג מ ע ל ת י ב ת - נ ח !!

במשך כל שנת עבודתו של אריק כריז חדר האוכל, לא ראיתיו אף פעם יוצא מהכלים. גם כאשר בחדר הכלים הבלגן היה גדול מרוב כלים, גם בימים כשהצוות שלו מנה פחות מהחזק הדרוש, וגם כשרוב הצוות שלו היה מורכב מ"דבילים" אחד יותר גדול מהשני - גם אז לא ראיתיו מתרגז. נהפוך הוא: חמיד במצב רוח טוב, ושופע הומור, עושה את עבודתו בלוויח שירה וזמר. בפרט בזמן האחרון שמעתי לשיר ביתר שאון, כנראה הודות ליום השחרור שלו הקרב ובא. אמנם לא הייתי מיעצת לו לתת קונצרט זמרה כ? מי שיבוא לשמוע אותו פעם ראשונה לא יבוא פעם שניה.

חשבתי לא פעם שייחבך ואורך רוחו של אריק נעוץ בכך שלפני עבודתו בחדר האוכל היה מחנך בביה"ס וכנראה מאחרי עבודה עם ילדים כבר שום דבר לא מוציאן מהכלים.

במשך החקופה שאני עובדת במסבך התחלפו כבר כמה וכמה רכזי חדר אוכל וממה שהצלחתי ללמוד ישנם כמה אפשרויות לעשות את זה. אפשרות אחת - להיות סרג'נט מייג'ור לתח פקודות ולעמוד על כך שימלאו את הפקודות. אפשרות שניה - להתרגז, לבכות, ואחר כך לעשות הכל לבד. את אריק לא שמעתי לתח פקודות כמו כן לא ראיתי לבכות. אז ישנן שתי אפשרויות או שעשו את העבודה בלי פקודה או שלא עשו בכלל.

חושבני שלא אסעה אם אומר בשמו של אריק היה טוב וטוב שהיה.

גם בחור המטבח הצוותות התחלפו ומחלפים. נדמה לי שנשארוני המוהיקאני האחרון מהוהיקות במטבח, אך כמובן שהשארוני לא נובעת מאהבת מרדכי ! התחלתי עוד כן מתי התחלתי ... כשהעוף היה עדיין דליקטס.

אמנם לא כל כך מוקדם. כשהעוף עדיין היה יקר המציאות כשאכלוהו רק אלה שהלכו למות או כשהעוף הלך למות - אז עוד לא הייתי מבשלת. אך גם בתקופת הבישול ההתחלתי שלי העוף עדיין עמד על דרג גבוה. היום הוא מזכיר לי את הדג פילה בימי הצנע "לבי לבי עליך העוף כיצד ירדת פלאים".

לא פעם כשאני רואה ובפרט מריחה את העוף בהכנתו נדמה לי שהביאו אותו מתקופת המבול של נח. בזמן האחרון לא עכבתי אחר העתונות - יכול להיות שגילו את חיבת-נח בהרי אררט והיות שקר שם לכן הם נשמרו עד עצם היום הזה, אך זו רק השערה.

י ו ס פ ה

[A series of approximately 18 slanted, parallel lines, likely representing a barcode or a heavily degraded scan artifact.]

הודעה מטעם ועדת השכונ

כידוע אנו עומדים לבנות 6 דירות חדשות באיזור הצפוני של הקיבוץ. רשאים לעבור לשכונים אלה (לפי תקנון השכון) משפחות בעלות 3 ילדים ולהן זכות קדימה. כל יתר ההעברות - לפי ותק.

חברים הרוצים לנצל זכותם או הרוצים לברר דברים הקשורים בהעברה לשכון החדש, מבקשים לשוחח איתי. אהיה כל ערב בחדר האוכל בין השעות 19.30 - 20.15.

אם לא תהיה הודעה מחבר עד אמצע חודש זה, נראה אותו כמוותר על זכותו לבתיים הנ"ל.

ג'ו - וו. שכוך

§§§